

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्यो-
ऽनङ्गान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य संतत्यै
पत्यन्वारभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति
यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एव ॥ १ ॥

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छ
सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै
सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्रेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह
गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे
त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे
त्वेत्याह जगत्यै ॥ २ ॥

एवैतेन करोत्यग्नये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे
त्वेत्याहानुष्टुभं एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे

त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति
 पञ्चखरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियत
 इति यदेवादः सोममा॥३॥

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते
 पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः
 पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः
 पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमैः
 सम्मितास्तेजस्त्रिवृत्तेज एव यज्ञस्य शीर्षन्दधाति
 नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता
 प्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै॥४॥

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षन्दधाति
 प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववाला ऐखवी तिरश्ची
 यदाश्ववालः प्रस्तरो भवत्यैखवी तिरश्ची प्रजापतेरेव
 तच्चख्युः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा
 निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन
 कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधीन्॥५॥

अकुर्वत् तैर्वै ते रख्याँस्यपाँघ्रत् यत्काँर्ष्यमयाः
 परिधयो भवन्ति रख्यसामपहत्यै सँस्पर्शयति
 रख्यसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो
 ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रख्याँस्यपहत्यूर्ध्वे समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव
 रख्याँस्यपहन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिमिथुनत्वाय द्वे आ
 दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥६॥

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय
 इति यद्ग्रावग्निम्मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियते-
 ऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निम्मन्थति
 हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥७॥

पत्न्या एव जगत्या आ त्रिवृद्वै परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिँशच्च॥१॥ ————— [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ ३
 न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्नि- र्वसुभिः
 सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्ते-
 ऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदम्भ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो
 विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहै
 ताभ्यः स निर्ऋच्छाद्यः॥८॥

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः
 सतानूनप्रिणाम्प्रथमो द्रुह्यति स आर्तिमाच्छति यत्तानूनप्र
 संमवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
 भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा हि ते तथ्संमवाद्यन्ताथो
 पञ्चाखरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्ध आपतये त्वा
 गृह्णामीत्याह प्राणो वै॥९॥

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो
 वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनप्र इत्याह तनुवो हि
 ते ताः संमवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः
 संमवाद्यन्त शक्मन्नोजिष्टायेत्याहौजिष्टः हि ते तदात्मनः
 संमवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्टः ह्येतदनाधृष्यं
 देवानामोजः॥१०॥

इत्याह देवानां ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमित्य
 ह्येतदनभिशस्तेन्यमनु मे दीख्यां दीख्यापतिर्मन्यतामित्याह
 यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव
 खलु वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेणं प्रचरन्त्यः शुरः शुस्ते
 देव सोमा प्यायतामित्याह यत्॥११॥

ए॒वास्या॑पु॒वाय॑ते॒ यन्मी॑यते॒ तदे॒वास्यै॑तेना॒ प्या॑यय॒त्या
तुभ्य॑मिन्द्रः॒ प्या॑यता॒मा त्वमिन्द्रा॑य॒ प्या॑यस्वेत्या॒होभावे॑वेन्द्रं च
सोमं॑ चा॒ प्या॑यय॒त्या प्या॑यय॒ सखी॑न्त्स॒न्या मे॑धयेत्या॒हर्त्विजो॑
वा अ॑स्य॒ सखा॑य॒स्ताने॒वा प्या॑ययति॒ स्व॒स्ति ते॑ दे॒व सोम॑
सु॒त्याम॑शीय॥१२॥

इत्या॑ह॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते॒ प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते॒
ये सोम॑मा॒प्या॑ययन्त्यन्तरि॒ख्यदे॒वत्यो॑ हि सोम॒ आप्या॑यित॒
एष्टा॑ रा॒यः प्रे॑षे भगा॒येत्या॑ह॒ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒व
नम॑स्कृ॒त्यास्मि॑ल्लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्ति दे॒वासुराः॑ संय॑त्ता
आस॑न्ते दे॒वा बिभ्य॑तो॒ऽग्नि॑म्प्रावि॑शन्तस्मा॑दाहुर॒ग्निः सर्वा॑
दे॒वता॒ इति॒ ते॥१३॥

अ॒ग्निमे॒व वरू॑थं कृ॒त्वासु॑रान॒भ्यभव॑न्न॒ग्निमि॑व॒ खलु॒ वा
ए॒ष प्र वि॑शति॒ योऽवा॑न्तरदी॒ख्यामु॑पैति॒ भ्रातृ॑व्याभिभू॒त्यै
भव॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवत्या॒त्मान॑मे॒व दी॒र्ख्या
पा॑ति प्र॒जाम॑वान्तरदी॒र्ख्या सं॑तरा॒म्मेख॑ला॒ समा॑यच्छते
प्र॒जा ह्या॑त्मनोऽन्त॑रतरा॒ तप्त॑व्र॒तो भव॑ति॒ मद॑न्तीभिर्मा॒र्जय॑ते॒
नि॒र्ह्यग्निः॑ शी॒तेन॒ वाय॑ति॒ समि॑च्छे॒ या ते॑ अ॒ग्ने रु॒द्रिया॑

त॒नूरित्या॑ह॒ स्वयै॑वैन॒द्वेव॑तया॒ व्रत॑यति॒ सयो॑नित्वाय॒
शान्त्यै॑॥१४॥

यो वा ओजं आहृ यदंशीयेति तैऽग्न एकादश च॥२॥ [२]

तेषा॑मसुराणान्ति॒स्रः॒ पुरं॑ आसन्नय॒स्मय्य॑व॒मा-
ऽथ॑ रज॒ताऽथ॑ हरि॒णी॒ ता दे॒वा जेतु॑न्नाशं॒क्रुव॑न्ता
उ॒प॒स॒दे॒वाजि॑गीषन्तस्मा॑दाहुर्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ नो॒प॒सदा॑ वै
महा॑पुरं ज॒य॒न्तीति॑ त इषु॑ꣳ सम॑स्कुर्वता॒ग्निम॑नी॒कꣳ सोम॑ꣳ
श॒ल्यं विष्णु॑न्तेज॒न॒न्तैऽब्रु॑वन्क इ॒माम॑सिष्य॒तीति॑॥१५॥

रु॒द्र इत्य॑ब्रुवन्नु॒द्रो वै क्रू॒रः सोऽस्य॑त्विति॒ सो-
ऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृणा अ॒हमे॒व प॑शूनामधि॒पति॑रसा॒नीति॑ तस्मा॑द्रु॒द्रः
प॑शूनामधि॒पति॑स्ताꣳ रु॒द्रोऽवा॑सृज॒त्स तिस्रः॑ पुरो॑ भि॒त्त्वै॒भ्यो
लो॒के॒भ्योऽसु॑रा॒न्प्राणु॑दत॒ यदु॑प॒सद॑ उप॒सद्य॑न्ते॒ भ्रातृ॑व्यपराणु॒त्यै
ना॒न्यामाहु॑तिम्पुर॒स्ताञ्जु॑हया॒द्यद॑न्यामाहु॑तिम्पुर॒स्ताञ्जु॑हयात्॥१६॥

अ॒न्यन्मुखं॑ कुर्यात्स्रु॒वेणा॑घा॒रमा॑ घा॒रय॑ति य॒ज्ञस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै
परा॑ङ॒ति॒क्रम्य॑ जुहोति॒ परा॑च ए॒वै॒भ्यो लो॒के॒भ्यो यज॑मानो
भ्रातृ॑व्या॒न्प्र णु॑दते॒ पुन॑रत्या॒क्रम्यो॑प॒सद॑ जुहोति॒ प्र॒णु॑द्यै॒वै॒भ्यो
लो॒के॒भ्यो भ्रातृ॑व्याञ्जित्वा भ्रातृ॒व्यलो॒कम॒भ्यारो॑हति दे॒वा वै याः

प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायं
रात्रियै ताभिर्यथासायम्प्रातरुपसदः॥१७॥

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्र
णुदते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः
कुर्यादयातयामत्वाय तिस्र उपसद उपैति त्रयं इमे लोका
इमानेव लोकान्प्रीणाति षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतूनेव
प्रीणाति द्वादशाहीने सोम उपैति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः सम्॥१८॥

पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराग्रामव
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथ द्वावथ
त्रीनथ चतुर एषा वा आराग्रावान्तरदीर्घास्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्धुकम्भवति परोवरीयसीमवान्तरदीर्घामुपेयाद्यः
कामयेतामुष्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ
त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै परोवरीयस्यवान्तरदीर्घामुष्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्धुकम्भवति॥१९॥

असिष्यतीति जुहुयात्सायम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥३॥—[३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां

य उन्नयते हीयत एव स नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै
स्वार्थेतां यताः श्रान्तो हीयत उत स निष्पाय सह वसति
तस्मात्सकृदुन्नीय नापरमुन्नेयेत दधोन्नेयेतैतद्वै पशूनाः रूपः
रूपेणैव पशूनव रुन्दे ॥ २० ॥

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स
पृथिवीम्प्राविशत देवा हस्तान्त्सः रभ्यैच्छन्तमिन्द्र
उपर्युपर्यत्यक्रामत् सोऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं
दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै
हन्तावोचथा वराहोऽयं वाममोषः ॥ २१ ॥

सप्तानां गिरीणाम्पुस्तोद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीन्भित्त्वा
तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् ॥ २२ ॥

वा इयमग्र आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते
देवा अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति
यावदियः संलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः

सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त
यदिमामविन्दन्त तद्वेद्यै वेदित्वम्॥ २३ ॥

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा
अवमायं यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्ची भवति
षट्त्रिंशत्प्राची चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्ची दशदश
सम्पद्यन्ते दशांखरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव
रुद्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति तस्मादोषधयः
पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति प्रजा वै
बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायं जमानादुत्तरं करोति
तस्माद्यजमानोऽयं जमानादुत्तरः॥ २४ ॥

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वम्वन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ ४ ॥ ————— [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिशते यद्वादश
साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम
क्रियेत तिस्र एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य
सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वथ्सस्यैकः स्तनो भागी
हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ द्वावथ त्रीनथ चतुरं

एतद्वै॥२५॥

खुरपवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यानुदते
प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे
स्तनान्ब्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं
तपस्यः सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्यवागू
राजन्यस्य व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव॥२६॥

राजन्यो वज्रस्य रूपः समृद्ध्या आमिख्या वैश्यस्य
पाकयज्ञस्य रूपम्पुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः
पयस्तेजसैव तेजः पय आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा
वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यद्वीरिषितो यदस्य पयो
व्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो वै मनुरासीद्विव्रता
असुरा एकव्रताः॥२७॥

देवाः प्रातर्मध्यंदिने सायं तन्मनोर्व्रतमासीत्पाकयज्ञस्य
रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं खुरधो रूपं ततस्ते
पराभवन्मध्यंदिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
लोकमायन् यदस्य मध्यंदिने मध्यरात्रे व्रतम्भवति मध्यतो
वा अत्रेन भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै

भवत्यात्मनो॥ २८॥

परा॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यो भवति॒ गर्भो॑ वा ए॒ष यद्दी॑र्खि॒तो
योनि॑र्दीर्खि॒तविमि॑तं यद्दी॑र्खि॒तो दी॑र्खि॒तविमि॑तात्प्रव॒सेद्य॒था
योने॑र्गर्भः॒ स्कन्द॑ति ता॒दृगे॒व तन्न॑ प्र॒वस्त॒व्यमा॒त्मनो॑
गोपी॒थायै॑ष वै व्याघ्रः॒ कुलगो॑पो यद॒ग्निस्तस्मा॑द्यद्दी॑र्खि॒तः
प्रव॒सेत्स ए॒नमी॒श्वरो॑ऽनू॒त्थाय॑ हन्तो॒र्न प्र॒वस्त॒व्यमा॒त्मनो॑ गु॒प्त्यै
द॒खिण॑तः शय॑ ए॒तद्वै यज॑मानस्या॒यत॑न॒ऽस्व ए॒वाय॑त॒ने
शये॑ऽग्निम॑भ्या॒वृत्य॑ शये॒ देवता॑ ए॒व य॒ज्ञम॑भ्या॒वृत्य॑ शये॥ २९॥

एतद्वै क्रूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥५॥ [५]

पुरो॑ह॒विषि॑ दे॒वय॑ज॒ने या॑जयेद्यं का॒मये॒तोपै॑नमु॒त्तरो॑ य॒ज्ञो
न॑मे॒दभि॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं ज॑येदित्ये॒तद्वै पुरो॑ह॒विर्दे॒वय॑ज॒नं
यस्य॑ होता॑ प्रा॒तरनु॑वा॒कम॑नुब्रुव॒न्नग्नि॑म॒प आ॑दि॒त्यम॑भि
वि॒पश्य॑त्यु॒पै॑नमु॒त्तरो॑ य॒ज्ञो न॑म॒त्यभि॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं ज॑य॒त्याप्ते॑
दे॒वय॑ज॒ने या॑जयेद्भा॒तृव्य॑वन्त॒म्पन्था॑ वाधि॒स्पर्श॑येत्क॒र्तं वा
याव॑न्नान॑से या॒तवै॑॥ ३०॥

न रथा॑यै॒तद्वा आ॒प्तं दे॒वय॑ज॒नमा॒प्नोत्ये॒व भ्रातृ॑व्यं
नै॒न॒म्भ्रातृ॑व्य आ॒प्नोत्ये॒कौन्न॑ते दे॒वय॑ज॒ने या॑जयेत्प॒शुका॑म॒मेकौन्न॑तः

देवयजनादङ्गिरसः पशून्सृजन्तान्तरा सदोहविर्धाने उन्नतः
 स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते
 देवयजने याजयेत्सुवर्गकामत्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः
 सुवर्गं लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च॥३१॥

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च
 गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
 प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं
 देवयजनं यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या
 ओषधयो व्यतिषक्ताः स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां
 रूपं रूपेणैवास्मै पशून्॥३२॥

अव रुद्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते
 देवयजने याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं
 ग्राहयेयमित्येतद्वै निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै
 सत्या ऋष्यन्निर्ऋत्यैवास्य यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते
 देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा तल्पे वा
 मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवृणः स्यात्प्रतीचीनं
 गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा

वर्तते नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्ये देवयजने
याजयेद्भूतिकामं कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ ३३॥

यातुवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ ६॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावत्स्यति त
इदम्भविष्यन्तीति तामुपामन्त्रयन्त साब्रवीद्वरं वृणै
सर्वान्मया कामान्व्यश्नवथ पूर्वा तु माऽग्नेराहुतिरश्नवता
इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याधारयन्ति वारंवृतः ह्यस्यै
शम्यया परि मिमीते॥ ३४॥

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुद्धे वित्तायनी
मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह
तित्तान् ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान्
ह्येनानावदवतान्मा व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्नि-
नाम॥ ३५॥

अग्ने अङ्गिर इति त्रिर्हरति य एवेषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव
रुद्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्यनिरुक्तमेवाव रुद्धे सिंहीरसि
महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्याति

प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याहु यजमानमेव प्रजयां
पशुभिः प्रथयति ध्रुवा॥३६॥

असीति स९ हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
शुम्भस्वेत्यव चोर्षति प्र च किरति शुद्ध्या इन्द्रघोषस्त्वा
वसुभिः पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवैनाम्प्रोर्षति
देवा९श्चेदुत्तरवेदिरुपाववर्तीहैव वि जयामहा इत्यसुरा
वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो वसुभिः
पुरस्तादप॥३७॥

अनुदत् मनोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः
पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमुत्तरवेदिम्प्रोर्षति
दिग्भ्य एव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत् इन्द्रो
यतीन्थसालावृकेभ्यः प्रायच्छुत्तान्दक्षिणत उत्तरवेद्या
आदन् यत्प्रोर्षणीनामुच्छिष्येत तदक्षिणत उत्तरवेद्यै
नि नयेद्यदेव तत्र क्रूरं तत्तेन शमयति यं द्विष्यात्तं
ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥३८॥

मिमीते नाम ध्रुवाऽपं शुचा त्रीणि च॥७॥ [७]

सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मया कामान्व्यश्नवथेति

ते देवा अकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यानभि भवेमेति
 तैऽजुहवुः सि॒ः॒हीर॑सि सपत्नसाही स्वाहेति ते-
 ऽसुरान्भ्रातृव्यानभ्यभवन्तेऽसुरान्भ्रातृव्यानभिभूयांकामयन्त
 प्रजां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि॒ः॒हीर॑सि सुप्रजावनिः
 स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां वित्त्वा॥३९॥

अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि॒ः॒हीर॑सि
 रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते पशून्विन्दन्त ते पशून्
 वित्त्वाऽ कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देमहीति तैऽजुहवुः
 सि॒ः॒हीर॑स्यादित्यवनिः स्वाहेति त इमाम्प्रतिष्ठामविन्दन्त
 त इमाम्प्रतिष्ठां वित्त्वाकामयन्त देवता आशिष उपेयामेति
 तैऽजुहवुः सि॒ः॒हीर॑स्या वह देवान्देवयते॥४०॥

यजमानाय स्वाहेति ते देवता आशिष उपायन्पञ्च
 कृत्वो व्याघारयति पञ्चा॑खरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव
 रुद्धेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मा॑दक्षण्या पशवोऽङ्गानि
 प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति सुचमुद्गृह्णाति य
 एव देवा भूतास्तेषान्तद्वा॑गधेयन्तानेव तेन प्रीणाति
 पौतु॑द्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम्॥४१॥

लोकानां विधृत्या अ॒ग्ने॒स्त्रयो॒ ज्याया॑ऽसो भ्रातर

आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्तु सौ-
 ऽग्निरिबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायतु
 स यां वनस्पतिष्ववसत्ताम्पूतुद्रौ यामोषधीषु तां
 सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः
 प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् ॥ ४२ ॥

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं
 वृणे यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे
 भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य
 बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति
 सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः प्रामैषतास्थानि शातया
 इति स यानि ॥ ४३ ॥

अस्थान्यशातयतु तत्पूतुद्वभवद्यन्मां समुपमृतं
 तद्गुल्गुलु यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः
 पुरीषमसीत्याहाग्नेर्ह्येतत्पुरीषं यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते
 वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः परिधय इति ॥ ४४ ॥

वित्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च ॥ ८ ॥

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्यं

ए॒वैने॑ करोति सावि॒त्रिय॑र्चा हु॒त्वा ह॑वि॒र्धाने॑ प्र वर्तयति
 सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वैने॑ प्र वर्तयति वरु॑णो वा ए॒ष दु॒र्वागु॑भयतो
 ब॒द्धो यद॑र॒खः स यदु॑त्स॒र्जेद्य॑ज॒मान॑स्य गृ॒हान॑भ्युत्स॒र्जेत्
 सु॒वाग्दे॑व॒ दुर्या॑ः आ व॒देत्या॑ह गृ॒हा वै दुर्याः॑ शान्त्यै
 पत्नी॑ ॥ ४५ ॥

उपा॑नक्ति॒ पत्नी॑ हि सर्व॑स्य मि॒त्रमि॑त्र॒त्वाय॑ यद्वै
 पत्नी॑ य॒ज्ञस्य॑ करोति मिथु॒नं तदथो॑ पत्नि॒या ए॒वैष
 य॒ज्ञस्या॑न्वा॒रम्भो॑ऽन॒वच्छि॑त्यै॒ वर्त्मना॑ वा अ॒न्वित्य॑
 य॒ज्ञः र॒ख्याँसि॑ जिघाँस॒न्ति वैष्ण॑वीभ्या॒मृग्भ्या॑
 वर्त्मनो॑र्जुहोति य॒ज्ञो वै विष्णु॑र्य॒ज्ञादे॑व र॒ख्याँस्य॑प॒ हन्ति॑
 यद॑ध्व॒र्युर॑न॒ग्नावा॑हुति॒ञ्जुहु॑याद॒न्धोऽध्व॑र्युः स्या॒द्रख्याँ॑सि य॒ज्ञः
 ह॑न्युः ॥ ४६ ॥

हि॒र॑ण्यमुपा॒स्य जु॑होत्यग्नि॒वत्ये॒व जु॑होति॒ नान्धो॑-
 ऽध्व॑र्युर्भवति॒ न य॒ज्ञः र॒ख्याँसि॑ घ्नन्ति प्राची॒ प्रेत॑मध्व॒रं
 क॒ल्पय॑न्ती॒ इत्या॑ह सु॒वर्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयत्यत्र॒ रमे॑था
 वर्ष्म॑न्पृथि॒व्या इत्या॑ह वर्ष्म॒ ह्येतत्पृ॑थि॒व्या यद्वै॑व॒यज॑न॒ः
 शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यद्वै॒विर्धान॑न्दि॒वो वा विष्ण॑वु॒त वा

पृथिव्याः ॥ ४७ ॥

इत्याशीर्षदयर्चा दखिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
 शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुद्धे दण्डो वा
 औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाख्यमच्छिनद्यत्तृतीयं
 छदिर्हविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ
 शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः
 पृष्ठमसीत्याह तस्मादेतावद्धा शिरो विष्युतं विष्णोः स्यूरसि
 विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं
 ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत्
 तस्मात्स विस्रस्यः ॥ ४८ ॥

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्युतं विष्णोः षड्विंशतिश्च ॥ ९ ॥ ————— [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभ्रिमा दन्ते प्रसूत्या
 अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ता
 पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदभ्रिरभ्रिरसि
 नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः
 रख्यांसि जिघांसन्ति परिलिखितः रख्यः परिलिखिता
 अरातय इत्याह रख्यसामपहत्यै ॥ ४९ ॥

इदम॑ह॒ र॒ख्य॑सो ग्री॒वा अपि॑ कृ॒न्तामि॒ योऽस्मान्द्वेष्टि॑
 यं च॑ व॒यं द्विष्म॑ इत्या॒ह द्वौ वाव॑ पुरु॒षौ यं चैव॑
 द्वेष्टि॑ यश्चैनं॑ द्वेष्टि॑ तयो॒रेवान॑न्तरा॒यं ग्री॒वाः कृ॒न्तति॑ दि॒वे
 त्वा॒न्तरि॑ख्याय॒ त्वा पृथि॑व्यै त्वेत्या॒हैभ्य॑ ए॒वैना॑ल्लो॒केभ्यः॑
 प्रो॒ख्यति॑ प॒रस्ता॑दर्वाची॒म्प्रो॒ख्यति॑ तस्मा॑त्॥५०॥

प॒रस्ता॑दर्वाची॒म्मनु॑ष्या ऊ॒र्जमु॑प॒ जीव॑न्ति क्रू॒रमि॑व॒ वा
 ए॒तत्क॑रोति॒ यत्ख॑न॒त्यपोऽव॑ नयति॒ शान्त्यै॑ यव॑मती॒रव॑
 नय॒त्यूर्ग्वै यव॑ ऊ॒र्गुदु॑म्बर॑ ऊ॒र्जैवो॒र्जः॑ स॒मर्ध॑यति॒ यज॑मानेन॒
 स॒म्मितौ॑दु॒म्बरी॑ भवति॒ यावा॑ने॒व यज॑मान॒स्ताव॑तीमे॒वास्मि॒न्नूर्ज॑
 दधा॑ति पि॒तृणां॑ स॒दन॑म॒सीति॑ ब॒र्हिर॑व॒ स्तृणा॑ति
 पि॒तृदे॒वत्य॑म्॥५१॥

ह्येत॑द्यन्नि॒खातं॑ यद्व॒र्हिर॑न॒वस्ती॑र्य॒ मिनु॑यात्पि॒तृदे॒वत्या॑
 नि॒खाता॑ स्याद्व॒र्हिर॑व॒स्तीर्य॑ मि॒नोत्य॑स्यामे॒वैना॑म्मि॒नोत्य॑थो
 स्वा॒रुह॑मे॒वैना॑ङ्क॒रोत्यु॑द्वि॒वः॑ स्त॒भाना॑न्तरि॒ख्यम्पृ॑णेत्या॒हैषा॑ल्लो॒कान॑
 वि॒धृत्यै॑ द्यु॒तान॑स्त्वा॒ मारु॑तो मि॒नोत्व॑ित्या॒ह द्यु॒तानो॑ हं स्म
 वै मा॒रुतो॑ दे॒वाना॑मौदु॒म्बरी॑म्मि॒नोति॑ तेनै॒व॥५२॥

ए॒ना॒म्मि॒नोति॑ ब्र॒ह्म॒वनि॑न्त्वा ख्यत्र॒वनि॑मित्या॒ह

यथायजुरेवैतद्धृतेन द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्यां
 जुहोति द्यावापृथिवी एव रसेनानक्त्यान्तमन्ववस्त्रावयत्यान्तमेव
 यजमानं तेजसाऽनक्त्यैन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्यैन्द्रः
 हि देवतया सदो विश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा
 छाया यत्सदो नवच्छदि॥५३॥

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृत्तेजः
 भवत्येकादशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाखरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
 त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः
 पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य
 सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरात्या एकविंशतिछदि
 प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं
 वै सद ऊर्गुदुम्बरो मध्यत औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव
 प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात्॥५४॥

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
 छदींषि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
 यजमानमेवायंजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
 ऽयंजमानादुत्तरोऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यम्प्रजा

उप जीवन्ति परि त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य
 स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमसीत्याहैन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं
 ग्रन्थिं ग्रंथीयाद्यत्तं न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत्
 तस्मात्स विस्रस्यः ॥ ५ ॥

अपंहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवच्छदि तस्मात्सदः पञ्चदश च ॥ 10 ॥ — [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम्प्राणा उपरवा
 हविर्धाने खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते
 तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः प्राणा रंख्योहणो वलगुहणो
 वैष्णवान्खनामीत्याह वैष्णवा हि देवतयोपरवा असुरा
 वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु वलगान्खनन्तान्बाहुमात्रे-
 ऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त इदमहं तं वलगमुद्वपामि ॥ ५ ॥

यं नः समानो यमसमानो निख्रानेत्याह द्वौ वाव
 पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलगं
 निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्संतृण्णा अन्तरतः
 प्राणा न सम्भिनति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति
 तस्मादार्द्रा अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति ॥ ५७ ॥

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बरहिरव

स्तृणाति तस्मा॑ल्लोम॒शा अ॒न्तर॒तः प्रा॒णा आज्ये॑न॒ व्याघा॑रयति
 तेजो॒ वा आज्य॑म्प्रा॒णा उ॒पर॒वाः प्रा॒णेष्वे॒व तेजो॑ दधाति हनू
 वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॒ यदधि॑षव॒णे न सं तृ॑ण॒त्यसं॑तृ॒ण्णे हि हनू
 अथो॒ खलु॑ दी॒र्घसो॒मे संतृ॑द्ये धृत्यै॒ शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॒
 यद्ध॑वि॒र्धानम्॑॥ ५८ ॥

प्रा॒णा उ॒पर॒वा हनू॑ अधिषव॒णे जि॒ह्वा च॒र्म ग्रा॒वा॒णो
 दन्ता॒ मुख॑मा॒हव॒नीयो॒ नासि॑कोत्तरवेदि॒रुद॒रः॒ सदो॑ य॒दा
 खलु॒ वै जि॒ह्वाया॑ द॒त्स्वधि॑ खाद॒त्यथ॑ मुखं गच्छति य॒दा
 मुखं॑ गच्छ॒त्यथो॒दरं॑ गच्छति तस्मा॑द्धवि॒र्धाने॒ च॒र्म॒त्राधि॑
 ग्रा॒वा॒भि॒रभि॑षु॒त्याह॒व॒नीये॑ हु॒त्वा प्र॒त्यश्चः॑ प॒रेत्य॒ सद॑सि
 भ॒र्षय॑न्ति यो वै वि॒राजो॑ य॒ज्ञमुखे॑ दोहं वेद॑ दुह ए॒वैना॑मि॒यं
 वै वि॒राट्स्यै॒ त्वक्क॑र्मो॒धोऽधि॑षव॒णे स्तना॑ उ॒पर॒वा ग्रा॒वा॒णो
 व॒त्सा ऋ॒त्विजो॑ दुहन्ति सोमः॒ पयो॒ य ए॒वं वेद॑ दुह
 ए॒वैना॑म्॥ ५९ ॥

वृ॒षामि॒ यव॑मती॒रवं॑ नयति ह॒वि॒र्धान॑मे॒व त्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ ११ ॥

चा॒त्वा॒ला॒श्वसु॒वर्गा॒य॒ यद्वै॑स॒र्जनानि॑ वैष्ण॒व्यर्चा॑ पृ॒थिव्यै॑ सा॒ध्या इ॒षे त्वे॒त्यग्नि॑ना॒ पर्य॑ग्नि प॒शोः
 प॒शुमा॒लभ्य॑ मे॒दसा॒ सुचा॒वेका॑दश॥ ११ ॥ चा॒त्वा॒ला॒द्दे॒वानु॑पैति॑ मु॒ञ्चति॑ प्र॒ह्विय॑मा॒णाय॒ पर्य॑ग्नि प॒शुमा॒लभ्य॑

चतुष्पादो द्विषष्टिः॥62॥ चात्वालात्पशुषु दधाति॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥[१२]